

dende i de forskellige Egne af Landet, og i Forholdet mellem By og Land tror jeg dog, at man staar sig bedre ved dette end ved at gøre et bestemt Fradrag. Jeg tror, det vil være meget uheldigt at fradrage et saadant bestemt Beløb, det være sig 800 Kr. eller 600 Kr., eller hvor meget det nu skulde sættes til, fra alle Indkomster uden Hensyn til, om de fandtes i By eller paa Land, og uden Hensyn til de forskellige Dele af Landet.

Jeg sporede gennem det ærede Medlems Udtalelser ogsaa nogen Ængsteligthed for at gaa op med de 10 pCt. for Forhøjelses- og Nedsættelsesprocenten. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at den Ængstelse for Vilkaarlighed, som jeg syntes kom til Orde hos det ærede Medlem, og som ogsaa af og til kommer til Orde, naar Talen er om at give Frihed til at forhøje eller nedsætte med en større Procent end i Loven fastsat, i Virkeligheden ikke har ret meget paa sig. Man maa nemlig huske paa, at ingen Ligningsmyndighed vil kunne sige, at alle Indkomster over f. Eks. 2,000 Kr. forhøje vi med 25 pCt. Hvis man begynder ved 2,000 Kr., forhøjer man — hvis der da ikke paa Grund af Uheld, Sygdom eller anden lignende Aarsag er Grund til ikke at foretage nogen Forhøjelse — de Indkomster, der staa paa lige Fod, med 5 pCt. Naar man kommer til de højere Indkomster, forhøjer man med 10 pCt., de endnu højere med 15 pCt. o. s. v. Det eneste, der efter min Mening vil ske ved, at man lægger 10 pCt. til de 25, er, at man i nogle Kommuner, hvor man har en enkelt stor Indkomst, vil blive i Stand til at kunne forhøje denne med 35 pCt.

Hvis man for i det hele taget at faa en retfærdig Ligning har været nødt til at benytte Forhøjelsesprocenten ved de 2,000 Kr. — jeg nævner tænkte Tal —, saaledes at de 25 pCt. ere benyttede ved en Indkomst af 5,000 Kr., og der saa er en enkelt eller nogle faa Indkomster mellem 8,000 og 10,000 Kr., saa har man heller ikke kunnet give disse mere end 25 pCts. Forhøjelse, og det er det, man har fundet var beklageligt og uretfærdigt. Det vil man altsaa hjælpe paa. Men efter min Mening vil det ikke gøre nogen som helst nævneværdig Forandring for dem, der staa paa Mellemlindkomster og opefter. Og akkurat det samme gælder efter min Opfattelse, efter mine Erfaringer Nedsættelsesprocenten. Medens man nu undertiden har haft vanskeligt ved at faa de Indkomster, der ligge lige over det skønsfrie Minimum, tilstrækkelig

langt ned til, at der kan blive et passende Forhold mellem den Skat, som man har sat f. Eks. for de højeste af dem, der ere under det skønsfrie Minimum, og den Skat, man har sat dem til, der ere de første over Grænsen, fordi man kun kunde fradrage 65 pCt., vil man ved at give dem 75 pCt. gøre det lettere at faa de laveste af dem, der ere over det skønsfrie Minimum, til at staa i et mere passende Forhold til dem, der ere lige under det skønsfrie Minimum. Og det er efter min Mening det eneste Forhold, der vil blive forandret, og i hvert Fald det eneste, det er tilsigtet at forandre. Jeg tror, som sagt, at enhver Ligningsmyndighed vil have vanskeligt ved at benytte denne Udvidelse af henholdsvis Forhøjelses- og Nedsættelsesprocenten paa anden Maade, saa den Vilkaarlighed, som man er ængstelig for skal blive mulig ved denne Udvidelse af Procenten til hver Side, tror jeg ikke har ret meget paa sig, for i Virkeligheden vil enhver Ligningsmyndighed være ret nødt til at benytte sig af denne Ret med stor Varsomhed for ikke at blive vilkaarlig i sine Ansættelser. Og vi have jo dog ikke Lov til at gaa ud fra, at Ligningsmyndighederne tilsigte at være vilkaarlige. Tværtimod maa man gaa ud fra, at Ligningsmyndighederne ville bestræbe sig for at ligne saa retfærdigt, som det i det hele taget er muligt.

Det ærede Medlem for Svendborg Amts 4de Valgkreds (R. Christiansen) fandt endvidere, at man her burde gaa til den Udvidelse af Selskabsbeskatningen, som Kommissionen havde foreslaaet, og navnlig inddrage ogsaa Brugsforeninger, i det hele alle Andelsforetagender, under Beskatningen, for saa vidt de have Udsalg fra aaben Bod. Jeg har baade i Motiverne og ved Forslagets Forelæggelse sagt, hvad Grunden er til, at de af Kommissionen i saa Henseende stillede Forslag ikke ere medtagne, og jeg finder ingen Anledning til at gentage det her. Der har for mig ikke været andre Grunde. Navnlig har jeg ikke dermed i mindste Maade villet antyde, at jeg var ængstelig for eller imod en Beskatning af Andelsforetagender, der have Udsalg fra aaben Bod. Tværtimod er jeg i Virkeligheden enig med det ærede Medlem for Svendborg Amts 4de Valgkreds i, at det ogsaa for de paagældende — jeg kan gerne sige Forbrugsforeninger for at holde mig til noget bestemt — er ligesaa behageligt, at man ikke skulde have det at sige om dem, at de føre — maa jeg bruge et stærkt